

č. 3201.

Živnostenské právo: I. Stavební povolení udělené úřadem stavebním netvoří rem judicatum pro řízení živnostenské o povolení provozovny v příčině otázek živnostensko-právních. — II. O prekluzi v řízení o schválení živnostenské provozovny.

(Nález ze dne 31. ledna 1924 č. 1572).

V ě c: Bedřich G. v A. proti ministerstvu obchodu (za zúčastněnou stranu adv. Dr. Eduard Lederer z Chebu) o živnostensko-policejní schválení továrny na stávkové zboží.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d u v o d n á.

D ů v o d y: K žádosti Kristiana L. z 10. října 1921 za živnostensko-policejní schválení tovární budovy, která se má zřídit na pozemku parc. č. —, konáno bylo dne 3. listopadu 1921 osp-ou v A. komisionální šetření. Při něm zjištěno, že projektovaná novostavba sousedí severozápadní boční zdi s pozemkem st-lovým, na němž ve vzdálenosti přes 24 m od novostavby stojí dům č. p. —.

St-1 jako majitel sousedního pozemku a domu č. p. — prohlásil při této komisi, že ve zdi sousedící bezprostředně s jeho pozemkem okna zřízena býti nesmí. Dále žádal, aby stavebník byl uznán povinným, kdyby st-1 chtěl na tomto pozemku stavbu provést, projektované světlíky až do výše zamýšlené stavby zdi z cihel nahraditi.

Výměrem osp-é z 11. listopadu 1921 byla tato živnostenská provozovna ve smyslu III. hlavy živn. řádu s určitými výhradami schválena. Vzhledem na sousední pozemek st-lův bylo předepsáno, že ve zdi k tomuto pozemku přiléhající nesmějí býti žádná okna zřízena a kdyby st-1 chtěl na tomto pozemku stavbu provést, musí býti světlíky ze skleněných cihel zřízené zazděny obyčejnými cihlami.

Z tohoto výměru podal st-1 odvolání, v němž činil námitky proti zřízení těchto světlíků ze skleněných cihel.

K odvolání tomu pozměnila zsp rozhodnutím z 8. února 1922 výměr první instance a nařídila, uznávajíc námitky st-logy důvodnými, aby čelní zeď hraničící s majetkem st-lým byla provedena ohnivzdorně bez otvorů vyplněných skleněnými cihlami, poněvadž otvor uzavřený skleněnými cihlami není ohnivzdorný, neboť skleněné cihly při požáru se deformují a praskají. Podotknuto bylo, že místnosti jsou dostatečně osvětleny i bez těchto světlíků a stavebník by musel vyměnit tyto skleněné cihly za obyčejné, kdyby soused chtěl stavěti, pročez toto světelné zařízení jest pro podnikatele bezcenné a záповěď odůvodněna, aby se předešlo pozdějším nejasnostem a nedorozuměním.

Z tohoto rozhodnutí se odvolal Kristian L. a min. obchodu zrušilo rozhodnutí druhé instance, poněvadž Bedřich G. proti dočasnému uzavření otvorů skleněnými cihlami při komis. jednání dne 3. listopadu 1921 ničeho nenamítal, z kteréhož důvodu nepřislušelo mu právo vznést námitku proti zřízení otvorů vyplněných skleněnými cihlami v čelní zdi hraničící s jeho pozemkem teprve v odvolání, a výměr 1. stolice nabyt v tomto směru právní moci.

O stížnosti uvážil nss takto: — — —

Nař. rozhodnutím prohlásil žal. úřad, že Bedřich G. jest s námitkami proti uzavření otvorů ve zdi skleněnými cihlami prekludován, poněvadž při komisionálním jednání dne 3. listopadu 1921 v této příčině ničeho nenamítal. Úřad vydal toto rozhodnutí během řízení provedeného dle III. hlavy živn. řádu.

Účelem tohoto řízení jest zjistiti, jaký vliv bude míti zřízení a provozování živnostenského závodu na okolí a poskytnouti oprávněným zájmům sousedstva ochranu proti ohrožování neb obtěžování, jež ze zřízení a provozování závodu pro sousedstvo vznikne, a to pokud jde o bezpečnost života, zdraví a majetku. K projednávání a řešení těchto otázek, jež náleží v rámcích živnostenské policie, jsou dle III. hlavy živn. řádu povolány úřady živnostenské. Těmto úřadům jest s těchto hledisek uložena povinnost přihlížeti k tomu, zda ze zřízení a provozu živnostenského závodu vzniká pro sousedstvo nebezpečí ohně.

V daném případě bránil se st-1 v rekursu z nálezu první instance proti zřízení otvorů vyplněných skleněnými cihlami poukazem, že bude ohrožen požárem a lomozem.

Ve stížnosti k tomuto soudu poukazuje st-1 na nebezpečí požáru, které mu hrozí ze závodu zúčastněné strany a poukazuje, že v závodě jsou uloženy snadno vznětlivé látky, které v případě požáru vyvinují vysoké teploty. Rozhodnutí bylo tedy vydáno v mezích kompetence živn. úřadů a tím padá námitka věci rozsouzené, kterou st-1 čerpá z toho, že stavební úřady autonomní pravoplatně udělily stavební povolení k zřízení továrny, res judicata tu vůbec není, poněvadž stavebním povolením úřadů stavebních byla řešena pouze otázka povolení stavby s hlediska předpisů stavebního řádu, nikoli však s hlediska předpisů živn. řádu. Řešiti tuto otázku s hlediska těchto předpisů náleží, jak řečeno, živnostenským úřadům a to se stalo pořadem stolic nař. rozhodnutím.

Ostatní námitky obsažené v stížnosti nebyly uplatňovány při komisionálním jednání ze dne 3. listopadu 1921. Jest to zejména námitka, že protokolární záznam o prohlášení st-lově při komisionálním jednání neodpovídá jeho intencím a že prohlášení nebylo učiněno v tom smyslu, jak bylo pojato do protokolu. Z protokolu st-lem podepsaného jest zřejmo, že podal jen námitku, jak shora jest uvedena, a ve svém rekursu proti rozhodnutí I. stolice podaném správnost protokolu nepopíral. Právem tedy žal. úřad vycházel ze skutkové podstaty, jakou podává zmíněný protokol a na ni vázán jest i nss podle § 6 zák. z 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876.

Ježto nař. rozhodnutí vyslovilo, že st-1 je se svou námitkou, týkající se zřízení otvorů vyplněných skleněnými cihlami v čelní zdi hraničící s jeho pozemkem prekludován a tím tedy v činném zkoumání této námitky odmítlo, nemůže se ani nss zabývati meritorními námitkami, které směřují proti zřízení otvorů vyplněných skleněnými cihlami a dovozují, že zřízení těchto otvorů nelze uvésti v souhlas s platnými předpisy právními, neboť o této otázce žal. úřad nerozhodl (§ 5 cit. zák. z r. 1875).

Pokud stížnost uvádí, že úřad první instance schválil zúčastněné straně zřízení 6 otvorů, kdežto ve skutečnosti bylo zřízeno 24 otvorů a že námitky st-logy proti této změně projektu podané zůstaly nepovšim-

nuty, stačí poukázat na to, že nař. rozhodnutí může se přirozeně vztahovati jedině na projekt, který byl podkladem úředního jednání a schválení, to jest na projekt, jenž tvořil podklad komisionálního jednání ze dne 3. listopadu 1921. Zúčastněná strana domáhá se arci změny tohoto projektu a podala u živn. úřadu první instance žádost o schválení jeho změny, i bude věcí tohoto úřadu, aby o navržené změně přihlížející k námitkám st-lovým, rozhodl.

Poněvadž žádná z námitek nebyla uznána důvodnou, bylo stížnost zamítnouti.

Č. 3202.

Pozemková reforma: K výkladu pojmu »právně samostatný objekt« podle § 3 a) zák. záborového.

(Nález ze dne 31. ledna 1924 č. 1638.)

Prejudikatura: Boh. 1127, 1133, 1512 adm. a jiné.

Věc: Jan Sch. na H. proti státnímu pozemkovému úřadu o vyloučení objektů ze záboru.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Vým. ze 7. února 1923 vyrozuměl stpů generální ředitelství v H., že se souhlasem svého správního výboru zamítl žádost tohoto ředitelství ze 17. srpna 1922 za vyloučení nemovitostí ze záboru dle § 3 lit. a) zák. záb. a to ve příčině nemovitostí zapsaných ve vložkách č. 764, 765 a 530 česk. desk zemských v rozhodnutí blíže uvedených. Týkalo se pak zamítnutí to hostinců, restaurace, věže, domů, ochranné chaty, valchy, pivovarů, lednice, vápenné pece, skladiště dynamitu, cihelen, rašeliniště, továrny, pily, lékárny, sušárny, kláštera a pod.

Rozhodnutí své opřel úřad o tyto důvody: — — —

O stížnosti, již proti tomuto rozhodnutí podal majitel zabraného statku, uvážil nss takto:

Žal. úřad odepřel uznati, že nemovitosti v nař. rozhodnutí uvedené jsou objekty vyloučenými ze záboru dle § 3 lit. a) zák. záb., z toho důvodu, poněvadž jsou spolu s jinými nemovitostmi, jež nesporně záboru podléhají, zapsány v jedné knihovní vložce a nemají tudíž právní samostatnosti, jež jest dle cit. ustanovení jedním z předpokladů pro vyloučení určitého objektu ze záboru.

Právní názor, na němž žal. úřad rozhodnutí své založil, jest v soulase s judikaturou nss-u, jenž již v četných svých nál. (sr. ku př. nál. Boh. 931 adm.) vyslovil, že nemůže býti řeči o právní nezávislosti určitého objektu, jestliže objekt ten, jsa sloučen s jinými zabranými nemovitostmi v jediné knihovní těleso, nemůže býti samostatným objektem práva zástavního.

Stížnost popírá správnost tohoto názoru uvádějíc, že zákon užívá slova »objekt« mimo § 3 lit. a) zák. záb. jen ještě v § 18 zák. příd., kde ustanovuje, že úřad vyhotoví pro jednotlivé objekty, ze kterých se žadatelé domáhají přidělu, povšechný pracovní plán.